

LETTO II.

Stevilka 4.

THOUGHTS

SI. 4.

PRINTED AND PUBLISHED (EDITOR) REV. BENO KORBIC 45 VICTORIA STREET
WAVERLEY - NSW

M E D N A R O D N I P R E G L E D

Nekaj mesecev se nisem oglasil, pa se je na tem popriscu dogodilo toliko važnih dogodkov, da je težko iti mimo njih brez komentarja.

Vsakdo izmed nas ve, da je druga svetovna vojna zmanjšala stevilo velesil na dve Sovjetsko zvezo in Združene države. Dejstvo da vsaka teh velesil pripada na sprotnemu svetovnemu nazoru bi vsakemu človeku narekovalo, da je spor med njima neizbežen.

Zahodni narodi so v vznešenem navdušju nad prijateljstvom s Sovjeti med vojno sicer verovali, da smo mi le stremuh in politikanti, ki bi se radi vrnili domov. Kmalu pa so na lastni koži spoznali, da Sovjeti pridigajo eno, a delajo drugo. Tako je ves svet zasel v takozzano dobo "mrzle vojne". Zahodni svet je dan na dan trošil več na oboroževanju in situacija je izgledala precej jasna koncem lanskega leta.

Z novim letom pa se je vse izpremenilo. V obeh vodilnih velesilah je prišlo do izmenjave voditelja. V USA je prišlo do tega po volitvah, v Sovjetski zvezi pa s smrtjo Stalina. Njegov naslednik je Malenkov. Zahodni svet si je vedno mnogo obetal od spremembe vlade v Sovjetski zvezi. Zaenkrat je še težko oceniti, ali je poslednja izprenemba v prid ali skodo miru. Jasno je le, da se je zadržanje Sovjetov spremenilo.

Pokazali so se znaki premirja. Sovjeti so povabili zahodne sile na razgovore, da bi premostili težave v Berlinu. Kitajska je pokazala več razumevanja za končanje vojne na Koreji, UNO je dobila s sovjetskim pristankom novega tajnika, izgleda, da je prislo celo do sporazuma glede razorožitve. Človeku se nehotiče vsili vprašanje, kaj je vsemu temu vzrok. Ali res samo v spremembi osebnosti v Sovjetski zvezi. Ali je Malenkov res toliko miroljuben? Ali hoče mir le zaradi tega, da bo lahko ustil Sovjetsko zvezo Stalinnovcev? Ali pa je vse to miroljubno besediljenje le sum pred viharjem. Bodočnost bo pokazala, ali bomo imeli mir in varno življenje, ali pa bomo še nadalje plavali grozotam in nejasnosti naproti.

VAZNO OPOZORILO !!!

Ker se patra Klavdij OKOREN in Beno KORBIC začasno vrneta v Združene države, ju bo v juniju odsetnosti nadomestoval g. p. Rudolf PIFKO. Njegov naslov je: 45 Victoria Str., Waverley N.S.W. Prosimo vse naše bralce, prijatelje in naročnike, da se v vseh zadovah lista obračajo samo nanj in na isti naslov pošiljajo tudi vsa pisma. Pater Pifko bo istočasno opravljal vsa druga dušno-pastirska dela, ki sta jih prejopravljala patra Klavdij in Beno.

NAS ODNOS DO NOVE DOMOVINE

Tri leta bo temu, kar sem se izkrcal v Melbournskem pristanišču z gručo Slovencev in Istrijanov. Malo sem ve del izčrpnega o Avstraliji in Avstralcih. Brosure emigracijskega urada so mi bile potokaz. Z mešanimi občutki sem stopil na zemljo nove domovine - kaj mi bo prinesla : srečo ali trpljenje. Upal in zaupal sem, da bom nasel ono, kar so mi vzeli leta 1941 in česar mini vrnila zmaga zaveznikov - to je svobodo in demokracijo v moji domovini.

Po tednu potitka v taboristu Bonegilla, smo se razkropili na vse vetrove te Sirne dežele. Tamkaj v Bonegilli se mi je prvič v novi domovini omehtalo srce in solze zahvalnosti sem si utiral ob pozdravnih besedah ravnatelja taborista, ko je dejal: "Čim ste stopili na avstralsko grudo, ste zaščiteni z vsemi našimi demokratskimi zakoni, ste deležni dobro naše socialne zakonodaje, ter ste tretirani kot vsak drug Avstralec." Verjetno so se moji sosedje v dvorani čudili mojim solzam - ker pa nismo videli v mojo dušo. Kot hlapec "Jernej" sem bil iskat pravice in svobode v svet. Zatekel sem se v Trstu, kjer so bili naši "veliki zavezniki". Kako se deli v Trstu svoboda in izvaja zakon o človečanskih pravicah, vedo najbolje povedati naši zatirani Primorski bratje, brez ozira ali so "demokratje" ali pa "titovci". Ta zgrešena zavezniska politika je pognala tisoče tamkajšnjih Slovencev v vrste Italijanske komunistične stranke - ker so videli, da jim da Togliatti lahko še največjo zaščito. V Trstu - mestu, ki so ga pomagali graditi naši očetje, dedje in predede, nismo imeli ne pravic, ne svobode, le preganjanje in izgnanje - in tukaj na drugi strani sveta v daljni in tuji Avstraliji pa imamo vse.

Preko sto pisem leži na mizi pred menoj. So to pisma prijateljev in znancev različnih narodnosti, ki so razkropljeni po Avstraliji. Lahko bi dejal, da preveva vsa ta pisma ena sama melodija - svobode imamo dosti - le srce Avstralcev je ostalo trdo za nas. Ljudje nas nimajo radi, piše eden - drugi pravi - že otroci nas sovražijo itd. Dosti prijateljev me pa sprašuje za nasvet glede državljanstva. Eni pišejo - saj nima smisla vzeti državljanstvo -

če nas pa ljudje ne marajo itd. Svetujem vsem onim, ki so že 12 mesecev v Avstraliji, da napravijo prošnjo za državljanstvo, ker moramo končati in izbrisati naziv DP - moramo imeti ono državljanstvo ter se postaviti v vrste svobodnih ljudi, dobiti, če bo potrebno, potne liste in imeti možnost potovati po svetu.

Dobre tri mesece je temu, ko so bile velike svečanosti v Canberri ob priliki izdaje državljanstva emigrantom. Predsedniki vseh političnih strank in cerkveni dobrojanstveniki so naglašali važnost pritoka novih državljanov. Tudi so predlagali, da naj bi se znižala doba od 5. na 4. leta za doseg državljanstva vsem onim ki bodo vložili prošnjo pred prihodom kraljice v Avstralijo.

Naj nikogar ne moti to "da nas ljudstvo ne mara". Predstavniki vlade in razumništva v Avstraliji in prav tako vsi bivši vojaki vedo, da smo deželi potrebni kot delavci in če bo treba jutri - kot vojaki. Z žalostjo smo zaznamovali nekaj člankov prav v Sydneynskem dnevniku "Dally Mirror" naperjenih direktno proti Slovenom. Ti novinarji ne poznajo zgodovine in verjetno niso bili v Londonu, ko so ga branili in padali zanj češki in poljski piloti, tudi ne vedo, da objekujejo poljske matere in žene in otroci nad 30 tisoč padlih mož, ki so dali življenje pri Monte Casino v Italiji - ki je, mimogrede povestano, zelo daleč od Warsave. Pozabili so tudi, da se je leta 1941 postavila na stran pravice in svobode mala Jugoslavija in se uprla Hitlerju, ki je zaznamoval zmage nad Francijo in njeno Maginotovo linijo. Postavili smo se v bran prav mi Slovenci oni zmagoviti nemški armadi, ki je zaznamovala zgodovino Dunkerque - na ter uspeli isto zadržati tako dolgo, da se je večji del ameriških in angleških čet lahko umaknil iz Grčije na Creto in na Cyper ter s tem zmanjšali število padlih avstralskih junakov, katerim so lani v Grčiji odkrili spominsko ploščo. Če pa so na vse navedeno pozabili ti novinarji, pa ni kakor ne morejo pozabiti dejstva, da ne samo demokratska Jugoslavija katere sinovi smo mi in smo se bo-

25. April 1953.

"M I S L I"

Leto II. Številka 4.

Stran 3.

rili za svobodo zapada - ker doma nam ne sije sonce svobode, temveč, da je celo komunistični vodja sedanje Jugoslavije bil pred tedni v Londonu sprejet na angleškem dvoru. Če znajo ti novinarji tako sovražiti Japonce, ki so bili njihovi največji sovražniki - kot nas, naj ne pozabijo na slovanske zasluge v zadnji vojni.

Na šel sem med tukajšnjim ljudstvom - delavstvom in inteligenco, mnogo takih, ki nas ne razumejo in se več, ki nas in ki nas imajo radi. Ti ljudje so bili po svetu - kot vojaki ali turisti, bili so deležni našega gostoljubja, videli so naše grobove na vseh frontah sveta in vedo, daso prav slovanski narodi prinesli levji delež k zmagi nad fašizmom.

Napori avstralske vlade dati emigrantom pravo mesto v družbi so ogromni in prav posebno bo ostalo v srcih Slovanov ime ministra Holta tudi tedaj ko bo minila tretja svetovna vojna in bomo orali zopet našo slovansko zemljo. Prav časopis je bi moral pisati objektivno o emigrantih, ker ono prodre do poslednjega Avstralca ter na ta način doprinesti svoj delež k zblížanju.

Naj nas vse te nevšečnosti ne motijo. Ostanimo verni sinovi naših slovenskih mater, ki so nas učile poštovanja in delavnosti. S pridnostjo in poštanjem si bomo pridobili prijateljstvo in ugled in ti nas bodo prav tako spostovali kot spostujemo mi njih, ki so nam dali novo domovino - čeprav ne bomo zamenjali naših slovenskih običajev s "Škotskim krilom!"

Ing. J.J.

OBRAZ V OGLEDALU - PKO

Beseda svoboda je silno privlačna. Skoda je le, da jo ljudje tako rádi zamenjavajo z dovoljenostjo. Prava svoboda spostuje pravice bližnjega, dokim gleda dovoljenost le nase. Mnogi mislijo, sedaj ko ni nobenega nadzorstva lahko delam kar čem in tako tudi dela jo. Dobri nasveti, krščansko življenje imajo zanje neprijeten ocitek, zato se jih otresajo na vse načine, hočejo da uživajo svobodo, kakor jim narekujejo strasti in ne zdrava pamet. Vest, v kolikor se še oglaša, vtapljajo v ves eljačenju in pijanjevanju. Težko prislužen denar jim služi v škodo zdravju in dohremu imenu.

Zalostne zgodbe kot posledica takega "svobodnega" življenja so jasen dokaz poti navzdol. Le prepozno pride spoznanje in tedaj se oglaša kes, ki se ni kdar ne utrudi.

Poleg zapravljenega življenja, izgubljeno taki ljudje tudi dobre prijatelje. Družbo jim delajo le še koristolivci tovariši v slabici družbi in dobri pomagači pri pijadi. Ti znajo dobro pihati na njihovo čast, da morejo dalje časa živeti na njihov račun. Da ne bi pre zgodaj spregledali, se norčujejo iz vsega, kar bi jih moglo obrniti na prav pot. Če pa že pride do spoznanja, so pa tako globoko v mrežah, da se ne morejo izmotati.

PRISPEVAJ ZA TIŠKOVNI SKLAD "MISLI"

Nek prijatelj mi je pripovedoval sledeto zgodbo: Bil sem v angleški mornarici. Z menoj je bil še en Slovenec. Vsaka vojska je zna na po svoji lahkoživosti, morna rica pa še celo. Dokler nismo bili v službi, smo ves čas tavali po mestu, kot je pač običaj mornarjev ob prihodu v luko.

Na ladji smo imeli svojega vojaškega duhovnika, ki nas je dobro poznal. Resno nas je prijemal zradi nerednosti, ki smo jih počenja li po mestih. Mnogi so mu to zamerili, tako tudi moj prijatelj Slovenec. Ko sva bila sama v sobi, je priletela pikra opomba na račun našega kaplana. Navadno je dejal: Le kaj se meša v moje stvari. Ali nisem svoboden in delam kar čem. V tem je seveda mislil svojo vest.

Čeasih smo službovali na nevarnih položajih. Takrat je moj prijatelj razmisljjal in delal trdne sklepe. Ko pa je bilo vse mimo, so izginili tudi sklepi.

Čeasih me je prosil, naj grem z njim v mesto. Ob takih prilikah se ga je nalezel, da sem ga le stežavo privedel domov. Ko je prišel domov se je postavil pred ogledalo in čez čas dejal: Saj sem navadna svinja! Vest in ogledalo - nasa slika o življenju.

25.April 1953..

"M I S L I"

Leto II. Številka 4.

Stran 4.

PISMO MATERE

Spomlad je prihajala v deželo, ko se je Ivan potil in pripravljal za maturo. Ni ga mučil toliko končni izid, saj je bil zelo nadarjen, kakor pa ga je mučila notranja razdvojenost.

Doma, ki ga ni bilo več kakor bi s pestjo pokril bajta in nekaj vrta, so želeli, da bi postal duhovnik. Njega tomo. Pri nas se imamo dobro. Kako pa ni veselilo. Končno se je le odločil gre tebi? Ne bi ti pisala, pa vem, profesor bo, pa naj stane, kar hoče, da si pred končnimi izpitimi, pa sem to je edino, kar ga veseli. Domaci mo

je na stol in pismo hitro odprl. Iz njega je padel v pisan papir zavit denar. Hitro je preletel z očima roko pisane stavke.

Dragi sin!

Najprej te vsi prav lepo pozdravi, da bi postal duhovnik. Njega tomo. Pri nas se imamo dobro. Kako pa ni veselilo. Končno se je le odločil gre tebi? Ne bi ti pisala, pa vem, profesor bo, pa naj stane, kar hoče, da si pred končnimi izpitimi, pa sem to je edino, kar ga veseli. Domaci mo

mislila, da je prav, da ti pišem.

Vem, da boš rabil denar. Pregovorila sem očeta, da je prodal našo kravo Ciko, da ti lahko nekaj posljemo in pomagamo. Davki lahko počakajo. Denar sem kar v papir zavila. Saj bos dobil. Srčno te vsi pozdravljamo in molimo za te. Bog naj rajo to razumeti.

Po maturi, ki jo je položil z odiiko se je doma samo oglasil in takoj nadaljeval pot dalje, da preživi nekaj dnev v miru v hribih, ki so mu bili vedno ljubo zavetisce. S tem je zadržal čas, ko je moral domačim povedati svojo odločitev in načrte za bodočnost in bodoče studije.

Nekega včera, očeta ni bilo doma in ko ni mogel več prenašati vprašajočih pogledov domaćih, je prabil priliko da je razbremenil svoje srce materi, ko je pripravljava včeraj.

Težko so padale besede na materino srce, beseda ji je tičala v grlu in solze so ji silile v oči, ko je videla, da so se razblinile sanje njene. ga že itak težkega življenja. Zbrala je vse moči in rekla. Če si se tako odločil, pa tako. Ves, da sem pričakovala drugace in za tvoje nadaljnje šolanje tudi ne zmoremo. Potolažil jo je na hitro, ker je bilo tudi njemu hudo, da bo že gledal in si pomagal skozi leta, ki jih še ima, da doseže svoj namen.

Pri študiju si je Ivan pomagal s tem, da je poučeval sinove bogatih staršev.

Prva leta je še kar slo. Potem pa ga je nenadoma zagrabilo. Zahotel se mu je življenja in prijatelji so bili vedno nad njim zaradi stalnega tiča njia v knjigah. Misil si je, kar so mu drugi sepetali, saj res, izpite se vedno lahko napravi, nikjer ni napisano, da mora biti prvi.

Po prvih izostankih od študija se mu je pricela oglašati vest, pa je že naseljak izgovor, da se je opravil. Zacetel je celo izostajati od predavanj, da je mogel ugoditi dovarisem, ki so ga vabili na ta ali oni izlet. Ker so vedeli, da je v denarnih zadregah, so mu od časa do časa dali desetak, čes, boš že vrnili.

Po neki krokariji pa je prislo strezenjenje. Vrnili se je pozno, ne preveč bistre glave, vendar še toliko jasne da je videl, da ga čaka pismo. Po pisanju je spoznal, da je od matere. Kot bi ga nekdo udaril v obraz se mu je zdelo ob pogledu na pismo. Vsedel se

Ivan je nemo zrl pred se. Podzavest no je pobral v papir zaviti denar in pogledal. Cel tisocak. Ponovno je prebral preposto pismo in ga s tistim spostovanjem položil pred se na mizo.

Na obzoru se je ze kazala zarja in v sencih mu je kovalo od prečute noči. Poteze odločnosti so se zarisle okrog ustena. Matere ne bo pustil na cedilu. Hvala ti dobra mati!

Ivan je zopet študiral. Če ga je motila skušnjava, jo je premagalo materino pismo, ki je ležalo pred njim na mizi kot večen opomin.

PKO

RESNICA

Sem mlado dekle in se ne morem pojaviti, da sem mnogo potovala po Avstraliji. Vendar imam oči odprte in se zanimam za življenje okoli sebe. Tu nekaj mojih opazovanj. Res najlepših vtisov vam ne morem povedati. Ljudje ne vedo mnogo o dolžnostih, še manj pa o svojih nalogah, v tem mislim predvsem naše naseljence. Mnogo jih poznam, ki imajo čas in denar za razne komike, za MISLI bi si pa verjetno ne hoteli pritrgati. Prazen je izgovor, da se iz komikov uči angleščine. Kako ne bi vedeli, da so pisani v popateni angleščini. Popolnoma so pozabili na svoj življenjski cilj in vedno le tarnajo, kako pusto je življenje v Avstraliji. Po večletnem tukajsnem bivanju si niso nič prihranili za "suha leta". Ko jim teče voda v grlo pa tarnajo in hočejo, da bi jim Slovenci pomagali.

Ančka.

BREZ MUJE SE CEVELJ NE OBUJE !!!

25. April 1953.

"M I S L I"

Leto :2. Stevilka 4.

Stran 5.

MAJNIŠKE MISLI

Mesec maj je imel vedno nad vse privlačno silo za nas. Že kot otroci smo se ga veselili. Hodili smo na majniške izlete, postavlali šmarnične oltarčke in uživali v svežih pomladnih barvah narave. Danes je naš maj precej spremenjen. Ni več solskih izletov, ne pisanih cvetov po poljanah, ko ledar in letni časi so se nam zmešali in kar težko nam je misliti, da si moramo za maj že pripraviti toplejšo obleko, kot pa je bila potrebna za december.

In še en velik pomen ima mesec maj za nas kot posameznike in kot del slovenskega naroda. Naši veliki možje Evangelist Krek, nadškof Jeglič, dr. Korosec in mnogi drugi, ki so po svojih najboljših močeh sledili narodovemu vponu in ga vodili od prebujenja do prebujenja, so v začetku tega stoletja organizirali in izvedli za nas Slovence nad vse važno: MAJNIŠKO DEKLARACIJO, ki jo je dr. Korosec predtal v dunajskem parlamentu in s tem izrazil odločno voljo Slovencev postati narod, združen in avtonomen.

Majniška deklaracija nam ne predstavlja samo kos papirja s tisoči in tisoči slovenskih podpisov, ne samo manifest izvzan ob političnem zborovanju, ne predstavlja le izvedeno nakano naših politikov, temveč je živi izraz našega naroda po svobodi in samoodločanju. Ideja, ki je tlela v nas stoletja, je vsplamela od slovenskih goric do Jadrana, od Koroske do Hrvatskega Zagorja. Zajela je vse narod in združila vse pod en prapor.

Plemenito stremljenje, ki so ga tisoči in tisoči tako dragob plačali in toliko zanj žrtvovali, se ni uresničilo, kot smo si želeli in mnogi predstavljalji. Nasprotno, kot bi nam kdo pljunil v obraz smo se pogreznili. Goreli so kresovi po naši zemlji krije tekla v potokih, jek pušk je odmeval po holmih. Pet let strašnega življenga, pet let klanja slovenskega naroda, pet let priseganja slovenski svobodi. Že se vali dim nad našo zemljo. Slovenije se ni videti, a misel o njej je vsak dan bolj živa, vsak dan bliže uresničenju.

Ko bomo 20. maja praznovali dan majske deklaracije, dalet od domovine, takorekot brezpravni; združimo se z brati v domovini in posvetu ter posvetimo par tihih minut svoji materi Sloveniji. Zavejmo se, da smo sinovi Slovenije in da Slovenija ni le prazna beseda, temveč del nas vseh, izvor naših misli in želja, zibelka našega življenga, vere in kulture.

Pri Gospej Sveti zvoni - bo li ta glas zbudil poteptano slovensko zavest? Bo jo, če bomo hoteli in če bomo ob času pripravljeni. Narod, ki ni vreden svobode, mu je Bog ne da!

Gorazd.

"SLOVENSKA ZEMLJA,
ZEMLJA KRASNA,
KRISTAL IZ BOŽJE ROKE VZET!"

N A S A P R A V I C A

Vsek človek ima pravico do življenja, pravico do uveljavljanja svoje osebnosti. Z osebnostjo so združene pravice, ki jih nične nima pravice odvzeti, ker so prirojene. Izražanje misli, svoboda, izpoved vere, lastnina so nekatere od pravic, ki so te sno združene z našo osebo.

Kar velja za posameznika, velja tudi za skupine oseb, ki združene, dajejo še več povdaska tem pravicam. Navadno imenujemo to siršo skupnost ljudi narod. Težnja vsakega naroda je duhovni in telesni blagor skupine, kakor posameznika.

Jezikovne, kulturne in klimatske razmere, navade - delijo ljudi ene skupine od druge, enega naroda od drugega. Od teh osnovnih potez je večinoma odvisna razširjenost kakega naroda. Tako imamo velike in male narode. S tem, da je nek narod stevilno večji od drugega, ni ma nad njim ne moralne, ne gospodarske pravice. Iz tega sledi da ima vsak narod, velik ali majhen pravico, da si prostovoli vero in postavo.

Največkrat so socialne razmere vzrok, da posameznik zapusti narodno skupnost v katero je bil vključen po rojstvu, dobil poleg družinske tudi narodno v zgojo, postal tako rekot meso in kri skupnosti. Te osobine lahko imenujemo dedičino narodove skupnosti.

V tujini smo prisiljeni, da se vključimo v novo okolje, da tako sebi omogočimo prospeh. Ta sposobnost nam pomaga, da premagamo prve težave. Naša pravica do narodove dedičine pa s tem ne preneha, temveč pride še bolj do izraza. Ako bi prenehala, bi si posekali vejo, na kateri stojimo, bi izpodkopali temelj na katerega smo naslonili svoje življenje. Tuji vplivi nas morejo in morajo samo požlahniti, nikakor pa uničiti dedičine doma. Zahteve tuje narodne skupnosti gredo včasih tako dalet, da nam hočejo iztrgati duše, ki je bila deležna druge vzgoje in nosi pečat drugega naroda. (Konec na strani 7.zgoraj)

25.april 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

Stran 6.

RADIO PROGRAMME "FOR NEW AUSTRALIANS"

Saturday, 2nd May, 1953:

Very Easy Lessons:

PAUL: Mary, you say: Isn't that right, John? Isn't' must be 'is not', but how must I use it?
MARY: It works like this, Paul... we can say: That's not right...OR That isn't right...
PAUL: Ye-es...Olga is not blonde...Olga's not blonde...Olga isn't blonde.
MARY: Yes, that's it...Then: That is not right...That isn't right... Is not that right? ...Isn't that right?
PAUL: Yes, I understand that. Listen...Can not Olga speak English? Can't Olga speak English?..Must not John telephone? Mustn't John telephone?...Is not that John's car? Isn't that John's car?

Saturday, 9th May, 1953:

GROCER: Good morning, Mrs. Bennett. What can I do for you ?
MARY : I want two pounds of sugar, please...and a pound of tea... I like the tea in the packet - yes, that one. Thanks...and half a pound of butter.
GROCER: Is that all, Mrs. Bennett ?
MARY : Yes...No, I must buy coffee. You like coffee better than tea, Paul?
PAUL : Yes, I like coffee very much.
MARY : Then I'll buy a pound of coffee.

Saturday, 2nd May, 1953:

Easy Lessons :

JOHN : Paul speaks well now...
MARY : I know, John! Do you think we must teach him the past now?
JOHN : Yes, I do, Mary. I'm sure he can learn the past all right..
PAUL : And what is the past?
MARY : The words for yesterday and before yesterday, Paul..

.....

MARY : Listen very carefully...Now, you are here, in my house... Yesterday you were at work.
JOHN : Today, I am here in Mary's house. Yesterday I was at work.
PAUL : I was...you were...
MARY : I am...you are...I was...you were...

Saturday, 9th May, 1953:

JOHN : We had a very good time, last year.
PAUL : Had? Had? I don't know that word.
MARY : Past of "have", Paul...Very easy too. Always "had" : I had, we had, he had, they had.
PAUL : Oh, that is easy...I have a bicycle now and Olga has a bicycle now...And last year - I had a bicycle and she had a bicycle...

DO YOU WANT TO LEARN ENGLISH ? - Write to the Department of Education:

Please send me:

Information about the Evening Classes..... Angleština
Free Correspondence Lessons..... v Avstrali-
Free Radio Lessons..... ji nam po-
meni vsak-
danji kruh,
zato je pa-
metno, da se
je čim res-
ne je učimo.

Surname..... Christian Name.....
Address.....
State.....
My native language is.....

25 April 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

.....
Stran 7.

(Nad. s 5. str) Hotejo, da pozabimo svoj jezik, svoje običaje in živimo le njihove. Te pravice nimajo in naša pravica na dedištino naroda iz katerega smo izšli ostane, ker nam je dana od Stvarnika S tem pa je tudi povedano, da se tej pravici ne moremo odreči, četudi bi hoteli; ker vsaka pravica nosi s seboj dolžnosti, ki iz nje izvirajo, isto tudi pravica pripravnosti temu ali onemu narodu.

PKO.

V KRATKEM - VELIKO

V Ljubljani so v Jamovi ulici v novo zgrajeni stavbi namestili zavod za raziskovanje atomske sile.

V Argentini je zadnje čase zelo na peto. Izgleda, da se generalu Peronu maje pod nogami. Brat eve Peron (pojne žene generala) je naredil samomor, kar je privelo do vladne krize. V argentinskem glavnem mestu so bili veliki neredi - oblasti so zaprle skoro 100 ljudi.

Pred večnega sodnika je stopil "oče" Titovega petletnega plana, mesar slovenskega narodnega življa Boris Kidrič, že pred drugo svetovno vojno znan pod imenom "salonski komunist".

Na Koreji so pričeli z izmenjavo ranjenih vojnih ujetnikov. Obnovili so tudi pogajanja o ustavitev sovražnosti na fronti.

Osnovna plača v Avstraliji bo s prvim platilnim tednom v maju dvignjena od 3/- do 7/-.

Grški parlament je odobril pogodbo ki so jo podpisali zastopniki jugo-slovenske, turške in grške vlade.

Na Portugalskem je umr bivši romunski kralj Karol.

Za generalnega tajnika UNO je bil izvoljen švedski državnik (priznan gospodarstvenik) Dag Hamarskjeld.

Oblasti na Severni Koreji so izpustile in delno že repatriirale ameriške, angleške in francoske civile, ki so bili internirani že od pričetka sovražnosti na Koreji.

Pri volitvah v Avstriji je dobila enega poslanca večine Avstrijska ljudska stranka, večino glasov pa je dobila socialistična stranka.

Na Koroskem je Krščanska demokrata stranka zbrala skoro 4 tisoč glasov, kar je zelo lep uspeh, če upoštevamo dejstvo, da je Koroska OF, ki že leta in leta trobi v svet

da je slovenska stranka, podpirala avstrijske socialiste in tako se enkrat izdala Koroske Slovence.

V Gorici nameravajo postaviti Katoliški dom, ki naj bi združeval vse katoličane na Primorskem. Ker so Primorci revni, zbirajo za njihov dom tudi slovenski izseljeni raztreseni po vseh svobodnih državah sveta.

Konec februarja so v Mariboru podpisali pogodbo med Jugoslavijo in Avstrijo, po kateri bodo dvolastniki dobili vrnjeno zaplenjeno zemljo. Tudi pridelek iz tega zemljicca bodo smeli lastniki prepeljati v Avstrijo.

Za Stalinovega namestnika so Sovjeti postavili Malenkova.

Po najnovejših vesteh je močno obolen sovjetski zunanjji minister, eden najstarejših Stalinovih sodlavcev Molotov

----- IZ DOMOVINE:

... Postajam flegmatičen, če ne že apatičen. Vse življenje se niso stvari tako sukale, kakor sem si želel, niti se sedaj. Pa potrpimo. Za dežjem pride sonce.

... Pokojnina mi je po novi uredbi odmerjena in dobim celih 28 din mesečno vetr, kakor sem dobival do sedaj. Jaz sem pa pričakoval vsoto s kateri bi si lahko kaj privoščil.

... Sedaj sem pričel brkljati po vrtu. Lani z vrtom ni bilo kaj pri da. Rad bi, da bi z malo dela mnogo pridelal. Gnojila so precej draga. Navadni hlevski gnoj je din za kg.

... Praznikov ne praznujemo kot smo jih včasih. Ponekod niso smeli niti zvoniti. Isto je s procesijami... Moka in kava sta se zopet podražili

... Duhovniku dr. Jakobu Solarju so dali 10 let. Pri Kidričevem pogrebu je sam Tito nosil krsto...

25. April 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

6.....

Stran 8.

Josip Jurčič:

KOZLOVSKA SODBA V VIŠNJI GORI

(Nadaljevanje)

Nato srdito vstane in reče : "Kakšne je bil prestopil h Gobežljevi ve- so te besede, ki sem jih slisal ? ēini, bojet se, da bi bodoče leto Bodimo pošteni z ljudmi, da bo Bog ne bil več izvoljen, je imel mnogo z nami pošten. Milost izkažimo in pravico, da nam Bog milost izkaže in preglavice in križev, da je ohra- nil primeren red. In ker je videl, pravico. Ne srdimo se, da se Bog ne da se pričkajo in pulijo zlasti bo srdil. Saj veste, da imamo svojega polža v veliki časti, kar je zaradi tega, ali ima kozel Lisec um lepo in prav. Od njega, od polža svoi modri jega se učimo kreposti. Ta je pohle ven. Toliko hišo ima, da jo lahko nosi s seboj. Roge ima pa ne bode. Noge ima, pa ne kolovrati naglo, ampak lepo počasi leze, kar je prav. Skrat ka, nikomur ne stori nič žalega. Bo dimo še mi tako dobri kot je on.

"Možje, stojte, poslušajte ! Kaj bi bilo, ko bi pa kozla Lisca poslali ter ga preiskali in pretipali in uvideli, ali ima pamet, ali je nima ?"

III.

S tem predlogom sta bili zadovoljni obe stranki. Lukež Drenulja je z mestani Kašopiharjem, Lasacem in Črmažem dirjal domov, da bi kozla privedel pred visoko in častito sodišče. V tem so se mestanski možje malo oddahnili in obrisali pot z vročega čela. Vendar so želeno pričakovali, ali se bo kozel izkazal pamet nega ali ne.

Drenulja doma s solznim očesom Lisca omotvozi in ga vleče za seboj ter opominja Črmaž, naj ga poganja, toda le prav zlepa. Liscu pa žalosten reče: Oj, ko bi se dalo, da bi modva, jaz in ti, mogla zdajle menjati koži in glavi takó, da bi bil jaz kozel, ti pa gospodar moj Drenulja. Kajti obesili te bodo, te se ne boš dobr nosil, in se meni ne bo dobro. Oj, da bi vendar bil danes toliko pameten, da bi se delal toliko neumega, kot si bil neumen takrat, ko si šel čez plot Slamorežcevo zelje gledat in si sebi in meni storil hudo. Pravijo, da ni kozel nicesar odgovoril žalosti polnemu svojemu gospodarju Lukežu Drenulji.

Prišedši med sodni zbor, se kozel malo zmeni za vse sodnike in starešine, temveč meni nič, tebi nič, leže in se z zadnjo nogo popraska za vratom.

Góvorili so se sodniki in mestanje: Jurček Griža, Boště Krevs, Peter Strašma, Mirko Črmaž, Miha Kisovar, Jožman Kravopasec in še več slovecih možakov, eni z Gobežljem, drugi z Lužnjariom. Ne morejo se zdržiti, zmestjava je velika, srde se in nekateri stiskajo pesti.

Muhe odganja, vpije Drenulja in se srdi na kozla, ker se tako slabovo vede.

(Konec prihodnjic)

Višji sodnik in župan Zaropotaj, ki

25. April 1953.

"M I S L I "

Leto II. Stevilka 4.

Stran 9.

K O T I C E K N A S I H M A L I H :

M O J A M A T I

Kdor hote živeti in srečo imeti,
naj dela veselo in moli naj vmes !

Moja mati je bila kmetiški otrok; rasla in dorasla je kakor cvet na polju. Ko se je možila, ni znala ne brati ne pisati. Obojega se je učila šele tedaj, ko smo mi otroci dorastali; bedela je ponoči, da bi je nihče ne videl. Pisala je z neokretno roko, črke so bile zelo velike; ali se zdaj se spominjam, da je bila njena slovenština lepa in čista in da nam je popravljala besede.

Ko smo se naučili brati in pisati, smo začeli s slovnico in težavnimi računi. Mati se je vsega učila z nami. Mati zna vse...

Po Cankarju

OCE UCI CICIBANA CITATI

MATERINA SLIKA

Cita, čita Ciciban,
čita, čita dan na dan.

V vasi sta živelia oče in mati. Ime la sta edinega sinčka Stojana. Ker je bil dober in bistre glave, sta sklenila, da ga pošljeta v mestne sole. pride dan, ko je Stojan moral zapustiti domačo vas in svoje drage starše. Mati jokajoč objame Stojana. Potem mu izroči svojo sliko rekoč: "Vzemi, Stojanček; to je moja slika. Dam ti jo v spomin!"

Na drevesu poje ptič,
Ciciban ne čuje nič.

Rad se Ciciban uči,
to očeta veseli.
Zupančič.

Stojan je obesil materino sliko nad zglavje svoje postelje. Vselej, ko ga je oghajala kaka skušnjava, je pogledal materino sliko in zelo se mu je, kakor bi ga mati svarila.... Tako je rasel in postal dober.

Leban.

M O L I T E V :

R A Z G O V O R

"Mamica, ali je res v očesu luknjica?" "Res, res! V očescu je majhna luknjica, prav v sredi, pravijo ji zenica."

"Aha, zato pade smet v oči!" "Zato! Pa ne le smet, tudi vecje reči padejo v oči: drevesa, gore, nebo, mamica, atek..."

"Pa oči ne počijo!"

"O, ne. Očesa so okenca obraz. Obraz pa je kakor hiša.

Glej, twoja usteca so vrata. Če nič ne vstopa, so zaprta.

Kakšenkrat pa se odpro. Pa vstopajo: kruhek, potica, najrajsi pa sladšice Izstopajo pa besede, druga za drugo, kakor ptički, ki jih izpustimo iz kletke. Nad vrati pa je zvonik, ki pozvoni "din, din", če ga malo stresem. To pomeni: Ali je fantek doma? Če je doma, povedo okenca. Kakšenkrat pa so okenca zaprta. To pomeni, da gospodarja ni doma. Odšel je sanjat kam daleč.

Veckrat pa so okenca odprta, fantka pa le ni doma. To je tedaj, kadar sedi fantek v sobi pred odprto računico na mizi. 3 X 5 je..je, pravijo usteca. Fantek pa nič ne vidi, nič ne sliši, fantka ni doma. Ni ga, pa ga ni! Ne vem, zakaj.

Jaz pa vem! No, pa povej. Zato ker je mimo okenca tam zunaj zletela prva lastovka.

Jezuštek, tam gori
v svojem zlatem dvori
sveti kršč držiš,
z angelci sediš.
Prve hlate nosim
in kleče te prosim
zdravja svoji mami

Preljubo veselje,
oj kje si doma ...

ki me zjutraj
drami,
češe in umiva,
meni srajeko
šiva,
sladkih jabolk
reže,
rada s kruhom
streže,
mleka piti daje
da ga še ostaje.

Levstik.

25. April 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

Stran 10.

A N E C D O T E S...

DOCTOR'S BILL

A French officer who had been away from the practice of his religion for many years fell seriously ill. When he was at the point of death he called in the famous Doctor Recamier, the doctor cured him. When the doctor paid his last visit to his patient, the officer asked for his bill, exclaiming that no bill would be too great. At this the doctor took a rosary from his pocket, saying: "Your bill is to say the rosary in a church the first time you go out." The officer protested that this was far too little but when the doctor insisted he agreed. At his first opportunity he visited a church and recited the rosary. He began to feel sorrow for his sins, called for a priest, and went to confession. After this incident, the officer led a most exemplary life.

CHARITY'S REWARD

Charles E. Porter, a Chicago businessman and convert to the faith used to describe how his conversion stemmed from a somewhat unwilling act of charity.

At one time of his life he was in business in Los Angeles, and his secretary informed him one day that two nuns were waiting in his outer office to see him. "What they want?" asked Mr. Porter. "They are begging for an orphanage." "Well, send them away! Let them go to their own Catholics for money. I won't see them."

The secretary came back in a few moments and said: "They looked so disappointed, I don't have the heart to send them away. Why don't you see them for just a moment?" "Oh, all right. Let them come in."

The sisters meekly came into his office, and Mr. Porter addressed them rather brusquely: "What do you want?" "We have an orphanage," said one, speaking with a strong Italian accent, "and eleven new orphans came today. We have no beds for them."

"What! Do you expect me to buy eleven beds for you?"

"Why, no. Perhaps you could just buy one. They are cheap iron beds. Perhaps if you do this little good, our Lord will bless you."

Touched despite himself. Mr. Porter paid for all eleven beds. He remembered the incident, and later he learned the name of the little nun who had appealed to him. It was Mother Cabrini and it was to her prayers that later on he ascribed his conversion.

HELP!

A saintly priest was once asked by a fellow-traveller on a train why Catholics keep repeating over and over the Hail Mary in the rosary. The priest replied: "Suppose a man fell into a river, and before drowning he would rise to the surface several times and each time cry out: 'Help, help!' Would you say to him: Be still. It is unreasonable repeating the same words?" Oh, no: in his place I suppose I should do the same thing." "Yes", answered the priest, "and as long as I am on earth I am in danger of falling into the river of hell. So I keep repeating: Help, help, and I shall do so till the end of my life, for to the very end I shall be in danger."

FOR THE SIMPLE

Brother Giles, one of the early companions of St. Francis Assisi, once posed a question to St. Bonaventure.

"My father", he said, "God has accorded you great happiness. You are so learned and can therefore serve God perfectly. But we unlearned ones, how can we correspond to God's goodness and reach heaven?"

"My brother, in order to reach heaven it suffices to love God, and a poor, unlearned person can love God as well as, and even better than a learned theologian." Upon hearing this, Giles ran out the street: "Come, ye simple and unlearned men and women. You can love God as well as and perhaps better than F. Bonaventure."

25. April 1953.

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

Stran 11.

EVHARISTIČNI KONGRES :

Evharistični kongres je bil izredno doživetje ne samo za avstralske katoličane, pa tudi za nas Slovence bi vajoče v Avstraliji.

V soboto 18/4/53 ob 10h dopoldne smo se zbrali (okrog 70) k slovenski masi v St. James Church v Sydneyu. Slišali smo nekaj lepih in bodrilnih besed, ki nam jih je v pridigi povedal preč. g.dr. Mikula, ki se je pripeljal na kongres iz Pertha.

Zaključna nedeljska procesija je bila višek evharističnega slavlja. Nad pol milijona ljudi je prisostvovalo. Tudi Slovencev je bilo mnogo, a pri procesiji nas je bilo le majhno zastopstvo. S seboj smo imeli tudi tri duhovnike, a smo moralni enega "posoditi" Hrvatom (P. Pivka).

Na čelu našega zastposta je šla Dežmanova Martina oblečena v slovensko narodno nošo, držec v roki napis SLOVENE, za njo pa sta bili njeni sestri Cveta in Majda, prav tako v narodni noši z Marijo Pomagaj v rokah. Ob strani sta stopala g.pater Beno Korbič in dr. Mikula za njima pa 16 fantov in mož v temnih oblekah z evharističnim znakom in slovensko trobojnico na prsih.

Ce bi bilo v nas več smisla za skupnost in volje za žrtve, bi nas lahko bilo več v procesiji, vendar je bilo tudi tako prav lepo. Bog daj, da bi se še večkrat zbrali, če ne ob kongresu, pa ob kaki drugi priliki. G.

IZ PISEMSKEGA NABIRALNIKA

HEALESVILLE - VIC. Prosil bi vas, da mi v bodoči MISLI pošljate na novi naslov. Vzljubil sem preveč ta naš dragi časopis. Bi mi bilo zelo dolčas brez njega.

Odšel si preljubi O, kaj mi pomaga, tja daleč v svet, srce me boli, iskati sreče življenja lepšega v miru živet'. brez Tebe ljubi ni.

Nikoli ne bom pozabila,
kako res lepo je bilo.

/Povrni se zopet Ti k meni
nazaj,
v lepi, prelep Slovenski raj/liko zamisel.

LAUNCESTON - TAS. Vesel sem, da ima mo tudi Slovenci nekaj bodrilnega, tolazilnega in okreptilnega čtiva v našem jeziku. Edino menda, kar nas veže med seboj, nas, raztresene po

raznih predelih Avstralije. MISLI me potegnejo spet nazaj v naš planinski raj. Vživim se ponovno, mislim si, saj nisem sam, saj nas je še veliko. Kakor' s jnemu bistra studenčica, tako so meni misli v tem "Babilonu" različnih jezikov. Zelim, da bi se MISLI povečale, zato je dolžnost nas vseh, da jih podpiramo. Vsem Slovencem moje bratske pozdrave. Slovenec iz Tasmanije.

SOUTH AVSTRALIA List mi ugaja, ker je slovenski. Imam pa tudi nekaj pomislekov. Nekateri se sprašujejo, ali so MISLI cerkveni list. To nekaterim ni všeč. Vsakdo si želi v listu čimveč novic od doma in drugod, da bi se MISLI spomnile na kak slovenski narodni praznik ali obletnico. Nekatere stvari bi lahko izpustili: mladinska stran naj bi bila skrajšana, prav tako tudi pisma. Treba bi bilo dobiti nekaj stalnih poročevalcev vsaj v krajih, kjer je nastanjениh več Slovencev.

KANDOS - NSW Prosim, da me pri prihodnji stevilki ne pozabite. List je za nas raztresene Slovence zelo važen, prava duhovna pomot. Ne samo jaz, mislim, da vsakdo izmed nas lahko najde v njem kaj zaharističnim znakom in slovensko trobojnico na prsih.

QUEENSLAND Rada prebiram naše MISLI. Kljub temu, da so tako skromne, so mi vseeno najdražji časopis v Avstraliji. Ne dajo se primerjati po svoji dragocenosti in domačnosti z nobenim drugim listom v Avstraliji. Ako bi se vsak Slovenec zavedal, kake vrednosti je ta časopis, bi se pač potrudil, da bi ga na kakršni koli način podprl in poskrbel k njegovemu izboljšanju.

KATOLIŠKI SLOVENCI V ITALIJI smo se odločili, da zgradimo v Gorici Katoliški dom, ki bodi središče vseh naših katoliških organizacij, katere naj se v njem ogrevajo za versko in kulturno delo.

Obratamo se tudi do vas, ki nosite v svojem srcu zapisani dve veliki besedi, BOG in NAROD ter vas prosimo velikodusnega prispevka, da bi mogli uspešno uresničiti svojo veliko zamisel.

Prispevke pošljite na naslov:

MIRKO MAZORA, kaplan
Curia Arcivescovile
GORIZIA - ITALI
ali uredniku Misli - Waverley NSW.

25.April 1953,

"M I S L I"

Leto II. Stevilka 4.

ZA VSA FOTOGRAFSKA DELA SE
PRI POROČA
Branko's Continental
Studio
166 Commercial Road,
Morwell - Vic.

Reprodukcia in povečavanje
starih fotografij in dokumentov, razvijanje, kopiran
je in povečavanje filmov. Na
zalogi fotoreprodukcijs izvirnih slovenskih umetniških
del :

KOLEDNIKI
TEPEZKANJE
STEHVANJE
REJ POD LIPO
primerne za okrasitev domov.

Pri podjetju FR. SLOVNIK v NSW
6 Burringbar Str. BALGOWLAH -
lahko naročite izvirno sloven-
sko znamenje (leseni, lakirani
križ in plastična podoba Kristu
sa v naravni barvi) v višini 9
inchev, primerno za postavitev na
kredenco ali nočno omarico. Cena
22/6. Za takojšnjo dostavo pošlji
te Money Order.

Radije, radiograme, pralne stroje vseh vrst, muzikalije in sploh vse, kar želite za kuhinjo in stanovanje, kakor druge predmete vam oskrbi najceneje in pod najboljšimi pogoji g. VORSIC, 19 Belgium Street Auburn NSW.

ZA MISLI SMO NABAVILI NOV RAZMNO-
ZEVALNI APARAT, DA BODO TAKO MI-)
SLI LEPSE IN PRIKUPNEJSE. KER APA-
RATA NISMO DOBILI PODARJENEGA IN
LIST SAM NIMA NA RAZPOLAGO KAPITALA
SE OBRACAMO DO VSEH SLOVENCEV, KI
SO NAM PRIPRAVLJENI POMAGATI, DA
SE SPOMNIJO MISLI S SKROMNIM PRI-
SPEVKOM. Prav lepa hvala. Urednistvo.

MARY'S PLEA

In the last one hundred years, Our Blessed Mother has appeared to men three times, and each time she has brought Heavenly gifts - a Heavenly message and a Heavenly weapon against evil.

The gifts are the thousands of miracles which have attended her coming. The message is simple and realistic - Penance, Penance, Penance.

Always to Children

In these three great appearances of

Stran 12.

Mary in our time, three facts stand out as particularly striking. When Mary came, she came always to children. When she was asked how men could avert God's anger, her one answer was penance. And when she told us to pray, she said to pray Rosary.

But why did Mary choose the Rosary out of all the prayers of the ages and all the wealth of the liturgy, as the prayer for our times and problems. Look at your beads. Those six Our Fathers and fifty three Hail Marys, said faithfully and devoutly, have a power with God second only to Holy Masses and the Sacraments.

Go back through history and read the chronicles of its success. Recall how St. Dominic went forth, armed with rosary to fight heresy and bring people back to God. Recall the promise Our Lady made to Blessed Alan: Whatever you ask through the Rosary shall be granted. Witness the great naval battle of Lepanto, where the Christians, with the rosary as their banner, crushed the Mohamedans out of Europe.

"MISLI"

Vprašanje Misli postaja iz dneva v dan zanimivejše in včasih tudi - sporneje, če bi se lahko tako izrazili. Ob presojanju MISLI in njihove vrednosti moramo imeti pred očmi vedno nekaj dejstev:

1. Dovljenje za izdajanje lista je bilo dano zato, ker je namen MISLI širiti in ohranjati verske resnice in slovensko kulturo med Slovenci v Avstraliji; zato ni čudno, če so v MISLI tudi verski članki.

2. Pravih sodelavcev imajo MISLI zelo malo, zato ni čudno, če se Vam zde včasih skoro prevec enolične, ali morda celo dolgočasne.

3. Tisk ni najlepši in tudi obseg je dokaj skromen, ker se MISLI ohranja jo in tiskajo samo s prispevkami, ki jih Vi posljete. Za MISLI ni organizacij ali političnih strank.

4. Novic imajo premalo - Ljudje, ki vetji del MISLI pišejo imajo svoje obveznosti in ne moremo zahtevati, da bi delali samo za MISLI, saj jih list ne bi mogel živeti. Razen tega je dolžnost vseh Slovencev v Avstraliji, da list vzdržujejo in pišejo vanj, predvsem tistih, ki imajo pisateljski talent.

Teh par vrstic naj bo v dopolnilo in razlagu stevilnih kritik, ki jih prejemamo in smo jih zelo veseli. Le s posteno kritiko in delom bomo uspeli.

Urednistvo.

P R I L O G A

"M I S L I"

25. April 1953.

----- Str. 13. Leto II. St. 4.

V SLOVO PATROMA KLAVDIJIU OKORN-u in BENU KORBIC-u

V sredo 6. maja se bosta vrnila v Združene države Amerike gospoda patra Klavdij Okoren in Beno Korbič. Dveletni "kontrakt", ki sta ga prostovoljno prevzela nase sta častno izdržala in vestno izpolnila.

Njuno kratkotrajno delo med nami ne more pokazati takojšnjih sadov, a bodočnost bo potrdila, da sta bila prav ona prva pionirja slovenskega izseljeništva v Avstraliji."MISLI", ki sta jih prispevala izdajati jima bodo trajen spomenik - postavljen na petem kontinentu.

Draga patra ! Resnično nam je žal, da odhajata. Tolaže nas upanje, da se bosta čez leto zopet vrnila in nadaljevala s svojim delom. Dve leti življenja med nami Vama ni bilo posejano s cvetjem. Mi Vama nismo mogli v nicem pomagati, ker smo še "zelenci" v tej deželi in ker nisem nimamo. Vedno pa smo bili veseli, kadar sta prišla med nas, saj sta vedno kako "razdrila" in nam tako prinesla vsaj malo sonca v našo vsakdanjo meglo.

Ko se bosta vrnila v Združene države, ne pozabita na nas. Povejta našim rojakom onkraj oceana, da : Slovenci nismo najboljši, katoličani še manj - vendar tako slabí, kot bi si morda kdo o nas mislil, pa tudi ne ! Taka je pač verjetna tudi Vajina slika, ki sta si jo po dveh letih življenja med nami ustvarila. Vkljub vsemu pa lahko pripomnita, da smo si v narodnem oziru malo bolj edini kot oni.

Ob slovesu bi Vama vsak izmed nas rad štislil roko v posdrav, pa je razdalja med nami žal prevelika in čas preskopo odmerjen. Zato prejmita preko "MISLI" našo najvrdnejšo zahvalo za Vajino delo in pomoč, ki sta nam jo izkazovala. Božja roka naj Vaju blagoslavlja na poti in ob letu srečno privede nazaj med nas. Pustita slabe misli med nami. Res nam je žal vseh krivic in neprijetnosti, ki smo jih Vama morda pripravili, pa saj vesta, da smo samo ljudje.

Obljubljamo Vama, da bomo Vajinemu nasledniku g. patru PIFKU po svoji najboljši moči pomagali in Vama ohranili "MISLI" take, da jih bosta ob vrnitvi med nas res vesela.

BOG VAJU ŽIVI !!!

Hvaležni Slovenci
v Avstraliji.

P.S. Ker bi cenzura patrov tega članka v "MISLI" ne prenesla, sem ga pritisnil na trinajsto stran, nad katero njen svinčnik nima moči.

Tiskarski skrat.

